

ZÁRADÉK

Az irat elektronikus irat papír alapú másolata.

2020 SZEPT 21

Miskolc, 20év.....hó.....napján

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti utca 35-43.

MISKOLCI TÖRVÉNYSZÉK		2.
Közigazgatási Iroda		
Az ügy száma: K	27245/2019	
Érkezett:	2020 SZEPT 21	
Pld.:	Mell.:	db
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / e-mailen / faxon / hivatali kézbesítéssel / hivatali kapun		
aláírás:		

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján	
Ügyszám:	IV/ 01675 - 0 / 2020
Érkezett:	2020 OKT 05.
Példány:	1
Melléklet:	5 db
Kezelőiroda:	2

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [redacted]

[redacted] (továbbiakban: Indítványozó), jogi képviselőm, a Karsai Dániel Ügyvédi Iroda [redacted]

[redacted] meghatalmazás 1/2. szám alatt csatolva) a következő

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtett indokok alapján állapítsa meg, hogy a jelen ügyben alkalmazott, a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés 2020. március 31. napjáig hatályos b) és d) pontjai alaptörvény-ellenesek voltak, és a jelen kérelem alapjául szolgáló eljárásban ezen alkalmazott jogszabályok alkalmazását kizárni szíveskedjék. Kérem továbbá a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.I.35.299/2020/2. számú végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói határozatot, megsemmisíteni szíveskedjék.

A kérelem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének a XXVIII. cikk (7) bekezdése (hatékony jogorvoslathoz való jog), valamint az Alaptörvény B) cikke (jogállamiság és jobbiztonság elve).

A kérelem eljárásjogi alapja az Alaptörvény a 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § és 41. §, (3) bekezdése, 45. § (4) bekezdése, amelyek alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a konkrét ügyben alkalmazott jogszabályt, és annak alaptörvény-ellenessége fennállása esetén alaptörvény-ellenességét akkor is megállapítja, ha már nincs hatályban és a konkrét ügyben az alkalmazását kizárja. Megjegyzem, hogy *de facto* a

szabályozás hatályban van ugyanazon szöveggel, csak kiegészült egy új alponttal, ezért technikailag nem látszik lehetségesnek a megsemmisítés kérése, hiszen már nem az a számszerű megjelölése a támadott jogszabályhelyeknek, mint az eljárás idején volt.

Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy Indítványozó felperes volt a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban, valamint a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtti közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben.

A Kúria Kfv.I.35.299/2020/2. számú végzését Indítványozó 2020. július 23. napján vette kézhez, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz határidőben kerül benyújtásra.

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §). Ugyanis az ügy alapját egy olyan bírósági eljárás képezi, amelyben az alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenessége miatt tagadták meg Indítványozótól a Kúria előtti felülvizsgálati eljárás lefolytatását, ezáltal pedig súlyosan sérültek Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított alkotmányos jogai. E körülmény megvalósítja az Abtv. 29. § szerinti alapvető alkotmányossági jelentőségű kérdés követelményét. Felhívjuk a figyelmet, hogy egy, a jelen ügygel teljes analógiát mutató korábbi panasz esetében a t. Alkotmánybíróság megsemmisítette a támadott eljárási jogszabályi rendelkezéseket [42/2004. (XI. 9.) AB határozat].

Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében jelen indítvány a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál került előterjesztésre.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése alapján az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

I. A tények

A per előzményei

1. Indítványozó egy egyéb, nem bolti kiskereskedelemmel (ital- és snackautomaták üzemeltetésével) foglalkozó gazdasági társaság.
2. Az elsőfokú adóhatóság a 2016-os adóévet illetően a 2016. március 23. - 2016. december 31. időszak tekintetében ellenőrzést folytatott le Indítványozónál. Az elsőfokú adóhatóság határozatában Indítványozó terhére általános forgalmi adó adónemet érintően Indítványozó javára [REDACTED] forint, terhére [REDACTED] forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, mely után 33 363 000 forint adóbírságot és [REDACTED] forint késedelmi pótlékot számított fel.
3. Indítványozó fellebbezése folytán eljáró Alperes, a Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága a 2019. február 1. napján hozott [REDACTED] iktatószám alatti határozatában az elsőfokú döntést megváltoztatta akként, hogy az adóbírság összegét [REDACTED] forintban állapította meg, egyebekben a határozatot helybenhagyta.

Az elsőfokú bírósági eljárás

4. Az Indítványozó keresete folytán eljáró Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2020. február 6. napján 100.K.27.245/2019/38. számon meghozott ítéletében elutasította Indítványozó keresetét.

A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás

5. Indítványozó az elsőfokú bírósági ítélettel szemben 2020. április 29. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához (I/3. számon mellékelve). A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát tartalmilag a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés b) és d) pontjaira alapította. A befogadhatóság indokaiul az alábbiakat jelölte meg Indítványozó:
6. A Kúria közzétett ítélkezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezéssel [Kp. 118. § (1) bekezdés d) pontja] kapcsolatban előadta, hogy a keresetet elbíráló elsőfokú bíróság jogellenesen eltért KGD2012.140 és a KGD2014.34. számú eseti döntésekben foglaltakól. Indítványozó okszerű, világos és a vonatkozó jogszabályi és felsőbb bírósági gyakorlatot bemutató felülvizsgálati kérelme bemutatta, hogy ezen körülmény önmagában okot ad a Kp. 118. § az Indítványozó ügyében hatályos (1) bekezdés d) pontja szerinti befogadásra.
7. Emellett Indítványozó a Kp. 118. § az ügyben hatályos (1) bekezdés b) pontja, illetve az azóta hatályos Kp. 118. § (1) bekezdés (a) ad) szerinti befogadhatósági követelmény is megvalósult, azaz az ügyben felvetett jogkérdés különleges súlya indokolta a befogadást. E körben megjelölte Indítványozó, hogy az elsőfokú ítélet tényállása iratellenes, az ügy érdemi megítélése szempontjából releváns tényeket, bizonyítékokat az ítélet nem tartalmazza, holott azokat Indítványozó megjelölte a keresetében és az előkészítő irataiban is, illetve ezen hiányosság miatt a bíróság súlyosan

okszerűtlen következtetéseket vont le az ítéleti tényállás meghatározásakor megsértve ezzel az adóügyekre vonatkozó speciális bizonyítási szabályokat.

8. A Kúria Indítványozó felülvizsgálati kérelme befogadását a 2020. június 11. napján kelt, Indítványozó jogi képviselőjéhez 2020. július 23. napján kézbesített Kfv.I.35.299/2020/2. számú végzésében megtagadta (I/4. számon mellékelve). A megtagadás indokai az alábbiak voltak.

9. A Kúria a befogadás megtagadása körében kiemelte, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) ad) pontjával kapcsolatban kifejtetteket nem tudja vizsgálni, azonban a többi befogadhatósági okot vizsgálta. A befogadhatóság vizsgálata körében hangsúlyozta a Kúria, hogy a befogadásra irányuló kérelem és annak indokolása el kell, hogy különüljön a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelem jogi indokaitól. A Kúria megítélése szerint a befogadás vizsgálata körében nincs jogszabályi lehetősége arra, hogy a felülvizsgálati kérelem jogi indokolásából befogadási okot találjon.

10. Ezt követően a Kúria rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság az EUB döntéseire is figyelemmel, a KMK véleményben foglaltak szerint értelmezte az adólevonási joggal kapcsolatos joggyakorlatot, és döntése indoklásába részletesen ismertette, a keresetet elutasította. Megjegyezte a Kúria, hogy a jogerős ítélet jogszerűségének, a bizonyítékok értékelésének és az indokolás megfelelő kimunkálásának vizsgálata az érdemi felülvizsgálat, és nem a befogadás körébe tartozik. A Kúria ennek ellenére kijelentette, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárást folytatott, a bizonyítékokat értékelte, valamint indokolási kötelezettségének eleget tett.

11. A Kúria megítélése szerint Indítványozó a befogadás indokait nem részletezte megfelelően, illetve nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság a kereset mely elemét nem bírálta el. Megállapította továbbá, hogy az elsőfokú ítélet indokolása tartalmazta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját.

12. Ezt követően kijelentette a Kúria, hogy a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére alapítottnan akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha a felvetett kérdés a társadalom széles körét közvetve vagy közvetlenül érinti, amely követelményt a Kúria szerint Indítványozó nem igazolt.

13. Végezetül a Kp. 118. § (1) bekezdés d) pontjában megjelölt befogadhatósági követelménnyel kapcsolatban kiemelte a Kúria, hogy az ott megjelölt „a Kúria által közétett” határozatok közé azon határozatok tartoznak, amelyeket „a Kúria kifejezetten azzal a céllal kíván a Bíróságok és a jogkeresők elé tárni, hogy ezáltal iránymutatást adjon BH vagy EBH formájában, és más eseti döntésekre hivatkozás nem szolgál alapul a Kúria közzétett ítélkezési gyakorlatától való eltérés igazolására, így a felülvizsgálati kérelem befogadására”.

I. A Kp. 118. § (1) bekezdés 2020. március 31. napjáig hatályos b) és d) pontjai alaptörvény-ellenességének okai – a jogorvoslathoz való jog és a jogbiztonság követelménye sérelme

14. Előjáróban fontos hangsúlyozni, hogy az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indoklásába történő beillesztése. {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}

15. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében, illetve az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalma nem különbözik, hasonlóan az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető, valamint az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogbiztonság követelménye is azonos alkotmányos tartalommal bír. Ezen rendelkezések esetében nem áll fenn az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezés hiánya, továbbá az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a korábbi AB határozatok megállapításai alkalmazhatóságának nincs akadálya, viszont szükséges ezen megállapítások konkrét alkalmazása a jelen ügy elbírálása során. Így tehát jelen ügyben a t. Alkotmánybíróságnak tartania kell magát az Alaptörvény hatályba lépést megelőzően meghozott AB határozatokban megállapított elvekhez az alább kifejtett indokok alapján.

A 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban meghatározott követelmények

16. Az Alkotmánybíróság a 42/2004. (XI. 9.) **AB határozatában** megállapította, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 270. § (2) bekezdés „és” szövegrésze, valamint az azt követő a), b), ba) és bb) pontjai alkotmányellenesek, ezért e rendelkezéseket megsemmisítette. A rPp. 270. § (2) bekezdése a megsemmisítése előtt a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének feltételeit az alábbiak szerint határozta meg:

- (2) A felülvizsgálati kérelem akkor terjeszthető elő, ha a felülvizsgálni kért határozat az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, és
 - a) a határozat eltér a Legfelsőbb Bíróság jogegységi határozatától, vagy
 - b) felülvizsgálata a joggyakorlat egysége, továbbfejlesztése érdekében szükséges, mivel
 - ba) a határozattal kapcsolatban elvi jelentőségű jogkérdés merül fel, és a Legfelsőbb Bíróság a jogkérdést illetően - a Legfelsőbb Bíróság határozatainak hivatalos gyűjteményében közzétett módon - még nem hozott döntést, illetve
 - bb) a határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést dönt el, amelyre vonatkozóan a Legfelsőbb Bíróság a Legfelsőbb Bíróság határozatainak hivatalos gyűjteményében korábban eltérő tartalmú elvi határozatot tett közzé.

17. Az Alkotmánybíróság a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatában részletesen foglalkozott a felülvizsgálati eljárásnak a jogorvoslati rendszerben elfoglalt helyével és a biztosításának követelményeivel.

18. Az AB határozat indokolása IV. rész 2. pontjában megállapította az Alkotmánybíróság, hogy az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog alapvetően a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. A felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli jogorvoslat a rendes jogorvoslaton túlmutató többletlehetőség, amelynek léte nem hozható összefüggésbe az Alkotmány 57. § (5) bekezdésével (ABH 20003, 1223, 1230).

19. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy a korábbi döntéseiben nem zárta ki a felülvizsgálat jogintézményének, illetve egyes szabályainak más alkotmányos tételek alapján történő vizsgálatát. Az 1/1994. (I. 7.) AB határozat kifejezetten hangsúlyozta a más alkotmányos rendelkezésekkel való összhang biztosítását. Így a **felülvizsgálati, mint már biztosított jogorvoslat esetén a jogorvoslathoz való jog a jogintézmény jogbiztonsági szempontú megítélése során vehető figyelembe, a rendkívüli jogorvoslat működéséből eredő hatások alapján.**

20. Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy a kialakult gyakorlata alapján az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő jogbiztonság magában foglalja az egyes jogintézmények működésének előreláthatóságát és kiszámíthatóságát. A 9/1992. (I. 30.) AB határozat szerint „**a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát**”.

21. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy önmagában nem vitatható, hogy az ítélezés egységének biztosításához szükséges eljárásoknak (végső soron az ennek nyomán született jogegységi határozatnak) az ítélezési gyakorlatból kell "táplálkoznia", azaz önmagában nincs akadálya annak, hogy az egyes eljárási törvények könnyítsék a joggyakorlat egységesítésére szoruló problémák "felszínre kerülését". Ugyanakkor ettől teljesen különálló kérdés az eljárási törvényekben - így a Pp.-ben is meghatározott - rendes és rendkívüli jogorvoslatok jogi (alkotmányjogi) természete. **A jogorvoslat alapvető funkciója a jogsérelem orvosolhatósága, a jogszabálysértések kiküszöbölése.** Mint rendkívüli jogorvoslat, ilyen a felülvizsgálat jogintézménye is, amely hagyományosan a jogszabályokban biztosított alanyi jogok érvényesítésének rendkívüli eszköze, a jogszabálysértő jogerős döntések kiszűrésének intézménye. Az Alkotmánybíróság a 22/1995. (III. 31.) AB határozatában a jogorvoslatokra egységesen irányadó megállapítást tett, mely szerint "ahhoz van joga a személynek, hogy állítsa a döntés jogos érdeket vagy jogot sértő voltát. A "sérti" másrészt azt is jelenti, hogy a jogorvoslat szabályainak azt kell a fél számára lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé tenniük, hogy az orvoslási kérelmet a döntés hibás - törvénysértő (megalapozatlan), közigazgatási ügyben, továbbá célszerűtlen - volta esetén teljesítsék. **Az az orvoslási eszköz, amelynek nem feltétele az ilyen állítás, alkotmányjogi értelemben nem jogorvoslat.**" (ABH 1995, 108, 110.)

22. A 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban vizsgált rPp. rendelkezések esetében a félnek nem volt lehetősége pusztán az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre hivatkozás alapján elérni a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását, holott a **jogorvoslati jogintézmény – mint rendkívüli perorvoslat – alkotmányi jellegéből ez következne.** E körben megállapította az Alkotmánybíróság, hogy **az ügy érdemére kiható jogszabálysértésen túli egyéb ok jelentősen**

korlátozza, vagy kioltja a jogorvoslati funkciót. A rPp. 270. § (2) bekezdésnek a támadott és utóbb megsemmisített rendelkezései alapján a felülvizsgálat lényegében elmozdult a jogegységi eljárás (mintegy) előkészítő eljárásának irányába. Hangsúlyozta az Alkotmánybíróság, hogy **abból a tényből, hogy a felülvizsgálati eljárás megindítására pusztán jogszabálysértés nem elégséges ok, a jogorvoslati funkció ebben a tekintetben kiüresedik.** A fentiek alapján a funkcióknak a Pp. (itt: rPp.) vizsgált szabályában való keveredése sérti a jogbiztonságot.

23. Kiemelte az Alkotmánybíróság, hogy megítélése szerint **az el nem döntött elvi jelentőségű jogkérdés felmerülésének igazolása, vagy az elvi jelentőségű jogkérdéstől való eltérés megjelölése a jogorvoslati funkciótól teljesen idegen, s mint a felülvizsgálat eljárási feltétele alkotmányos alapok nélküli.** Az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy ha a rendes jogorvoslati eljárás alapvetően az érintett jogának vagy jogos érdekének az érvényesítését szolgálja, ehhez valamilyen módon a rendkívüli jogorvoslatnak is illeszkednie kell. A rendkívüli jogorvoslattal való élés korlátozásának a jogbiztonság szempontjából nem alkotmányos eszköze az, hogy formálisan a jogsérelem orvosolhatóságát testesíti meg a jogintézmény, tartalmában mégsem ezt a célt - hanem meghatározó módon a jogalkalmazás egységét - szolgálja (amelynek biztosítása részben jogszerű jellegű).

24. A 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban az Alkotmánybíróság végül az Alkotmányból kényszerítően nem következik a Pp.-ben szabályozott felülvizsgálat jogintézményének szükségessége. **Ugyanakkor, ha a törvényhozás a Pp. eljárási szabályai között az érintetteknek e rendkívüli jogorvoslati lehetőséget, mint a rendes jogorvoslathoz képest korlátozott jogorvoslatot mégis biztosítja, akkor nem hagyhatja figyelmen kívül, hogy a korlátozás alkotmányosan csak az intézmény lényegét jelentő jogorvoslati funkció keretében indokolható.** Az Alkotmánybíróság tehát úgy ítélte meg, hogy a jogerő áttörésének a Pp. 270. § (2) bekezdés a), b), ba) és bb) pontjaiba foglalt módja **sérti az előreláthatóság jogbiztonsági követelményét, bizonytalanságot eredményez, és a jogorvoslati funkcióval is szemben áll.** A bírósági eljárás egésze bizonytalanná válik azáltal, hogy az érintettek számára egyáltalán nem kiszámítható: mely esetekben, milyen elvi kérdés lesz az, ami alapján a felülvizsgálati kérelem befogadható, s ami alapján később új határozat meghozatalára vagy a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére kerül sor. Az Alkotmánybíróság a fenti határozatában nyomatékosította, hogy "a jog érvényesülésének kiszámíthatósága magában foglalja a jogalkalmazás, így a bírósági eljárások kiszámíthatóságát is." (ABH 1992, 59, 66.)

A fenti elvek alkalmazása jelen ügyre

25. Indítványozó peres eljárásában a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) és d) pontjaira alapozott befogadhatósági előadást megalapozatlannak találta. Holott Indítványozó ügyében a felülvizsgálati kérelemben előadottak szerint olyan súlyos eljárási jogszabálysértéseket követett el az elsőfokú bíróság (és az azt megelőzően eljáró adóhatóságok), hogy azok alapján nem pusztán a jogsérelem megállapítása vetődik fel, de a kúriai gyakorlattól való indokolatlan alsóbb bírósági eltérés és a felvetett jogkérdés különleges súlya is.

26. A Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. március 31. napjáig hatályos rendelkezései között pusztán a rendes bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabálysértés miatt a Kúria nem fogadta be a

felülvizsgálati kérelmeket. A Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. március 31. napjáig hatályos szabályozása az alábbi:

118. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról]

(1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy
- d) a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés miatt indokolt.

27. Az Indítványozó ügyében alkalmazandó Kp. 118. § (1) bekezdés b), d) pontjai a rPp. 270. § (2) bekezdésének az Alkotmánybíróság által a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban megsemmisített rendelkezéseivel teljes analógiát mutatva korlátozzák a jogalkotó által biztosított rendkívüli jogorvoslatot azáltal, hogy a jogszabálysértésen felül olyan többletkövetelményeket támasztanak a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban, amik magát a jogorvoslatot előreláthatatlanná és kiszámíthatatlanná teszik.

28. Az Alkotmánybíróság megállapításai szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből kényszerítően nem következik a rendes jogorvoslati formákon felüli, egyéb jogorvoslati lehetőségek biztosítása. Ugyanakkor irányadó a 3020/2018. (I. 26.) AB határozat indokolásának érvrendszere. Ebben a határozatban „leszögezte azt is az Alkotmánybíróság, hogy – bár a jogorvoslathoz való alapjogból nem következik kényszerítően e jogorvoslati lehetőség megteremtése, ha jogalkotó mégis megnyitotta e jogorvoslati forma lehetőségét, akkor – **a jogalkotónak alkotmányos kötelessége olyan eljárásjogi szabályok megalkotása, amelyek alkalmazásával az alkotmányos jogokat ért jogsérelem valóságosan, azaz hatékonyan orvosolhatóvá válik**” (Indokolás [37]). Azaz az Alkotmánybíróság – habár tételesen nem említette, de – a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban foglalt elvi megállapításait az Alaptörvény által szabályozott jogorvoslathoz való jog körében is változatlanul fenntartotta.

29. A Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. március 31. napjáig hatályos szabálya tehát a szabályozás kiszámíthatatlansága és előreláthatatlansága miatt nem biztosítja a jogalkotó által megteremtett rendkívüli jogorvoslat esetében a jogorvoslathoz való alkotmányos jogot. Hangsúlyozom, hogy jelen ügyben nem pusztán az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelménye sérült, hanem azon keresztül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog. Ezt az érvrendszert pedig a t. Alkotmánybíróság egy a jelen ügygel teljes analógiát mutató korábbi döntésében alakította ki, amely érvrendszert utóbb nem írta felül az Alkotmánybíróság gyakorlata, így az jelen ügyben is minden további nélkül alkalmazható és alkalmazandó is.

A 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésben foglaltak jelen ügyben történő alkalmazhatósága kizártsága

30. Az Alkotmánybíróság a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadhatósági követelmények alkotmányosságával egy korábbi döntésében is foglalkozott. A 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésben {[36]-[41]} az Alkotmánybíróság visszautasította az alkotmányjogi panaszt. Az AB végzés alapjául szolgáló panaszban a panaszos azon az alapon támadta a Kp. 118. § (1) bekezdését, hogy az az alapján történt felülvizsgálati kérelem befogás elutasítása ellen nincs helye rendes jogorvoslatnak, így sérült a jogorvoslathoz való joga.
31. Az Alkotmánybíróság 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésével kapcsolatban előadjuk, hogy jelen panaszban és a végzés alapjául szolgáló panaszban előterjesztett kérelmek és állított alkotmányos sérelmek nem azonosak. Míg a 3221/2020. (VI. 19.) AB végzés alapjául szolgáló panaszban a jogorvoslathoz való jog sérelmét abban látta a panaszos, hogy a befogadás elutasítása esetén nincs helye jogorvoslatnak, addig jelen alkotmányjogi panasz alapja a fentebb kifejtettek szerint az, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. március 31. napjáig hatályos b), d) pontjai előreláthatatlanul és kiszámíthatatlanul korlátozzák Indítványozónak a törvényalkotó által biztosított – rendkívüli – jogorvoslat során a jogorvoslathoz való jogát.
32. Hangsúlyozom tehát, hogy a jelen alkotmányjogi panasz elbírálásakor a 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésben foglalt, a Kp. felülvizsgálati kérelem befogadhatósága szabályaira vonatkozó megállapításait nem kell alkalmazni.

II. Kérelem

Összegezve a fentiekben kifejtetteket megállapítható, hogy az Indítványozó közigazgatási peres eljárásában alkalmazandó, 2020.március 31. napjáig hatályban levő Kp. 118. § (1) bekezdés b), d) pontjai az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság, azon belül is az előreláthatóság és a kiszámíthatóság követelményének megsértésével súlyosan sértik Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.

Kérem ezért a Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben részletesen kifejtett indokok alapján állapítsa meg, hogy a jelen ügyben alkalmazott, a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés 2020. március 31. napjáig hatályos b), d) pontjai alaptörvény-ellenesek voltak, és a jelen kérelem alapjául szolgáló eljárásban ezen alkalmazott jogszabályok alkalmazását kizárni szíveskedjék. Kérem továbbá a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.I.35.299/2020/2. számú végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói határozatot, megsemmisíteni szíveskedjék.

Kelt: Budapest, 2020. szeptember 21.

Tisztelettel,

Az Indítványozó képviselőjében:

dr. Karsai Dániel

Karsai Dániel Ügyvédi Iroda

dr. Karsai Dániel András

ügyvéd